

11.11.11 in 2005

Inhoud

- 2 In memoriam: Maurits Coppieters
- 3 Voorwoord
- 4 Noordwerking
- 8 Vernieuwing vertaalt zich in meer samenwerking
- 9 Transversaal niet marginaal
- 10 De financiële campagne
- 12 Zuidwerking
- 16 Bijdragen van onze leden
- 18 Financiële gegevens
- 19 Het 11.11.11-huis en zijn leden
- 20 Contactadressen

Colofon

Werkten mee aan dit nummer:

Anita Van Hoof, Bart Demedts, Bogdan Vanden Berghe, Corine Van Kelecom, Dirk Peeters, Els Hertogen, Evie Vandevyvere, Freya Rondelez, Johan Cottenie, Kim Peeters, Kris Berwouts, Kris Goossenaerts, Kris Vanslambrouck, Marc Maes, Rob Adriaensens, Rudy De Meyer.

Met dank voor de bijdragen van de lidorganisaties.

Eindredactie: Marnix Vermaercke

Vormgeving: Leo Willekens

Foto's:

Bert Janssens: voorpagina, p. 5

Dirk Peeters: p. 4, 8, 11, 12

Tinne Dons: p. 6, 18

Jacques Mevis: p. 7 onder

Intal: p. 7 boven

Liesbet Vanmechelen: p. 9

11.11.11-Gavere: p. 10

Hanneke Van Eldik Thieme: p. 12

MST: p. 13 onder

Kris Vanslambrouck: p. 13 boven

Reuters: p. 14

Entraide et Fraternité: p. 15

Druk: Vaes, Overpelt

Verantwoordelijke uitgever:

Bogdan Vanden Berghe, Vlasfabriekstraat 11, 1060 Brussel

IN MEMORIAM

Maurits Coppieters, overleden op 11 november 2005

"Ommekeer en het opgeven van onverdedigbare voordelen vragen een scherp inzicht en een stevige dosis politieke wil. De tijd dringt! Zovele Westerse beleidsverantwoordelijken blijven blind en doof en machthebbers in de Derde Wereld bewandelen zelf ook al eens verkeerde paden. Daarom moet 11.11.11 steeds luider de stem verheffen en ook proberen daadwerkelijk iets te realiseren. Hoe de wereld morgen zal draaien, hangt ook van ons af!"

Maurits Coppieters, 1986

In mei 1981 werd Maurits Coppieters verkozen tot voorzitter van 11.11.11 dat toen nog NCOS heette, het Nationaal Centrum voor Ontwikkelingssamenwerking. Coppieters had binnen de toenmalige Volksunie naam gemaakt als een integer politicus, met een scherpe visie op armoede en onderdrukking en een sterk charisma. Na zijn politieke carrière leek hij de geschikte man om de Noord-Zuidbeweging te sturen en uit te bouwen. En dat heeft Maurits Coppieters tot januari 1989 dan ook met volle overgave gedaan.

Onder zijn voorzitterschap heeft 11.11.11 duidelijk gekozen voor een structurele en politieke aanpak van de Noord-Zuidproblematiek. Met scherpe affiches werden politici voor hun verantwoordelijkheid geplaatst en via de 11.11.11-comités werd een brede basis uitgebouwd om op het politieke beleid te wegen.

In het verzuilde Vlaanderen was Maurits Coppieters ook een vurig pleitbezorger voor een echt pluralisme binnen 11.11.11, als koepel van de Noord-Zuidbeweging. Geen optelling van de zuilen, maar een krachtige samenwerking tussen de verschillende stromingen. Met veel geduld, maar ook met koppige vasthoudendheid, heeft Maurits Coppieters dit mogelijk gemaakt. Tot op vandaag is dat de grote kracht van 11.11.11.

Maurits Coppieters was een groot voorzitter. Een man die gedreven werd door een absoluut geloof in een rechtvaardige wereld. Na zijn mandaat bij 11.11.11 heeft hij zich dan ook volop geëngageerd in de strijd tegen armoede en uitsluiting in eigen land. Hij stierf op 85-jarige leeftijd, maar eigenlijk is hij nooit oud geworden.

2005: (het zoveelste) scharnierjaar?

2005 begon voor 11.11.11 – net als voor vele andere ontwikkelingsorganisaties – op 26 december 2004. Hoewel we op dat moment nog niet wisten welke impact de tsunami in Zuidoost-Azië had, zorgde de natuurramp voor een verschroeiende start in januari. Partners ter plekke waren zwaar getroffen en we verleenden onmiddellijk hulp uit onze reserves. Daarnaast waren diezelfde partners tijdens de allereerste uren ook de eerste hulpverleners. De massale solidariteitsacties brachten ook 11.11.11-vrijwilligers op de been. Al snel konden wij met het *Consortium 1212* een akkoord sluiten om een percentage van onze middelen te verdelen onder de structureel werkende ngo's ter plekke. Daarnaast startten wij met de noodhulporganisaties een dialoog om op langere termijn tot betere samenwerking te komen. De tsunami zou niet de laatste ramp zijn in 2005; er waren nog de aardbeving in Pakistan, de stormen in Centraal-Amerika, enz.

2005 kondigde zich nochtans aan als een magisch jaar voor het Zuiden. Met de G8-top in juli, de VN-top in september en de WTO-top in december stond de internationale agenda bol van belangrijke afspraken. Op de topvergaderingen kwamen respectievelijk schuldverlichting, meer hulp, en rechtvaardige handel aan bod. Genoeg redenen voor 11.11.11 om in januari in Porto Alegre mee de aftrap te geven voor de *Global Call to Action against Poverty (GCAP)*. Deze campagne, met nationale platforms in bijna elk land, is de grootste wereldwijde samenwerking tussen civiele organisaties ooit. Daarnaast verdient de campagne ongetwijfeld ook de prijs voor de moeilijkste naam ooit. Hier en daar werden beterbekkende namen verzonnen. Denk maar aan *Make Poverty History*, in Groot-Brittannië, dat het meest in het nieuws kwam met de Live-8-concerten. In België opteerden we voor de naam **2015 DE TIJD LOOPT**. De Vlaamse Noord-Zuidbeweging koos er ook voor om de volgende 10 jaar te blijven samenwerken en op die manier druk te zetten op de millenniumdoelstellingen.

Is de wereld nu drastisch veranderd in 2005? De G8-top beloofde onder druk van de campagne voor het eerst in de geschiedenis aan een aantal landen een volledige schuldkwijtschelding.

Een historische toegeving waar we trots op zijn. Al geldt ze voor te weinig landen en is ze moeilijk toegankelijk. Maar de twee overige ontmoetingen waren teleurstellend. Op de VN-top werden tenminste nog enkele oudere engagementen hernieuwd, zoals de Europese belofte om tegen 2010 gezamenlijk minstens 0,56% van het BNI aan ontwikkelingssamenwerking te spenderen. Maar op de WTO-onmoeting in Hongkong werd de handelsknoop niet ontward.

De matige politieke resultaten moeten we echter wel in het juiste perspectief plaatsen. Zonder de internationale krachtenbundeling en de hierdoor ontstane mobilisatie- en communicatiekracht was er wellicht geen sprake van politieke resultaten. Ook de Noord-Zuidbeweging droeg haar steentje bij. Het internationale symbool van de campagne – witte bandjes als teken van hoop – was alomtegenwoordig tijdens de 11.11.11-campagne. In het weekend van 22 en 23 oktober kleurden de vrijwilligers de straten wit met grote spandoeken en dartele deurlintjes. Samen met heel wat lidorganisaties lanceerden we de gemeenschappelijke campagne met een opmerkelijke TV-spot. Het concept van de spot – waarin BV's om de drie seconden met de vingers knippen om aan te klagen dat ergens ter wereld een kind sterft – leenden we van de internationale campagne.

Het wereldwijde bondgenootschap van ngo's – dat vanaf 2000 aarzelend en vrijblijvend bijeenkomt tijdens de Wereld Sociale Fora – begint zich te organiseren. Het inpikken op een internationale dynamiek was voor de meeste deelnemende organisaties een succeservaring. Hoogtepunten waren de massale mobilisaties in de aanloop naar de topontmoetingen en Live 8, dat door drie miljard mensen bekeken werd! We besloten dan ook wijselijk om dit samenwerkingsverband verder te zetten. In 2006 pakken we nog eenmaal internationaal uit, n.a.v. wereldvoedseldag (16 oktober), en voor 2007 smeden we plannen rond 07/07/07; niet de nieuwste James Bondfilm, maar de datum van de G8-top.

Bogdan Vanden Berghe, algemeen secretaris

Het jaar van de witte bandjes

In september 2000 keurden de Verenigde Naties de Millenniumverklaring goed. De regeringen van 191 lidstaten engageerden zich om acht millenniumdoelstellingen te realiseren. Die moeten tegen 2015 de armoede wereldwijd terugdringen. Om de beleidsmakers aan hun afspraak te herinneren, werd in 2005 op het Wereld Sociaal Forum van Porto Alegre een *Global Call to Action against Poverty (GCAP)* gelanceerd. In Vlaanderen wordt deze oproep vertaald in de gemeenschappelijke campagne **2015 DE TIJD LOOPT**. Wereldwijd staat het witte armbandje symbool voor de roep tegen de armoede.

Onder het motto 2015 DE TIJD LOOPT bundelt de Vlaamse Noord-Zuidbeweging haar krachten en zet ze haar volle gewicht achter de millenniumdoelstellingen. En dat tien jaar lang, tot 2015! Wat de Kyotonormen zijn voor de milieubeweging, moeten de millenniumdoelstellingen worden voor de Noord-Zuidbeweging. Maar het is niet gemakkelijk om zo'n moeilijk begrip toegankelijk te maken voor het grote publiek. Daarom had de 11.11.11-campagne in 2005 als opdracht om het begrip heel

breed bekend te maken. Een noodzakelijke voorwaarde om er ook een publiek debat te kunnen rond voeren.

In het weekend van 22 en 23 oktober kleurden 11.11.11-comités en jongerengroepen straten en pleinen wit met grote spandoeken en kleine lintjes. Op die manier werd de bevolking duidelijk gemaakt dat de Noord-Zuidbeweging armoede uit de wereld wil bannen.

Verzoekschriften

Sensibiliseren is een eerste stap, mobiliseren is de volgende. We stelden een verzoekschrift op waarin we aan de Belgische regering vragen om alles te doen wat in haar mogelijkheden ligt om de millenniumdoelstellingen te realiseren. Concreet vragen wij:

- volledige kwijtschelding van de schulden van arme landen
- rechtvaardige handelsrelaties met het Zuiden
- meer geld voor ontwikkelingssamenwerking, minstens 0,7% van het BNI vanaf 2010.

11.11.11 vindt het heel belangrijk dat 191 landen zich binnen de VN achter de millenniumdoelstellingen hebben geschaard en dat voor elke doelstelling duidelijke streefcijfers werden bepaald. Toch vinden wij het plan te weinig ambitieus. De millenniumdoelstellingen moeten de wereldwijde armoede halveren, maar de Noord-Zuidbeweging wil dat de armoede met wortel en tak wordt uitgeroeid. Bovendien blijven een aantal aspecten van ontwikkeling onderbelicht, zoals arbeid en gender. En de achtste doelstelling, die de plichten van het Noorden weergeeft, is vaag en weinig afdwingbaar.

Dat vele mensen zich in onze campagne herkennen, blijkt uit het feit dat in het voorjaar van 2006 bijna 30.000 verzoekschriften waren ondertekend. En de actie loopt verder tot de zomer van 2006 zodat alle ngo-campagnes er kunnen op inpikken.

Tot zolang kan je zelf nog een verzoekschrift ondertekenen op www.detijddloopt.be waar je ook de acht millenniumdoelstellingen krijgt gepresenteerd, samen met interessante achtergrondinformatie.

Wakkere Nacht in Zaventem

Het weekend van 22 en 23 oktober organiseerden ruim zestig Vlaamse jeugthuizen (en een vijftigtal jeugdbewegingen) een Wakkere Nacht. Dat interactieve concept liet de jongeren op een ludieke manier kennismaken met de millenniumdoelstellingen. En het opzet is gelukt, want heel wat jongeren trokken 's avonds de straat op om hun gemeente wit te kleuren.

"Hey zeg, dat is niet eerlijk!" Aan de toeg van het Zaventemse jeugdhuis Basement ontspon zich een geanimeerde discussie. In ruil voor hun inkomkaartje kregen de vrouwen maar een halve consumptie. En ze moesten al een halve euro meer inkom betalen dan de mannen. "Julie moeten minder doen en minder betalen, maar krijgen meer!", luidde het terechte verwijt. Een groepje mannen probeerde zich tevergeefs te verdedigen. Meteen was de derde millenniumdoelstelling, over de gelijke behandeling tussen mannen en vrouwen, pijnlijk geïllustreerd. Ook de andere zeven millenniumdoelstellingen kwamen op een ludieke manier aan bod.

Om vijf voor twaalf werd in Zaventem – en elders – groot alarm geslagen, want ook andere mensen moesten wakker geschud worden. De jongeren trokken de straat op en waagden zich aan nachtelijk stuntwerk: sommigen bevestigden lintjes aan deuren en brievenbussen, of ze hingen spandoeken op in een poging het hele dorp in een wit kleedje te stoppen. Anderen versierden wagens of pakten ze gewoon in. Sommigen zijn er zelfs in geslaagd hun eigen jeugdhuis helemaal in witte plastic in te pakken. Op deze en nog vele andere creatieve manieren dongen een aantal jeugthuizen mee naar de prijs voor het spectaculairste stuntwerk: een optreden van Buscemi in het eigen jeugdhuis.

Internationaal in beweging tegen armoede

Global Call to Action against Poverty (GCAP) wilde in 2005 op drie belangrijke momenten massaal mobiliseren om een doorbraak te forceren rond meer en betere hulp, schuldkwijtschelding, rechtvaardige handel en een beter bestuur.

Eerste GCAP-piekdag: de G8-top in Glenneagles

Begin juli werd massaal gemobiliseerd voor een actieweekend op de vooravond van de G8-bijeenkomst in het Schotse Glenneagles. Hoogtepunten waren een betoging van tweehonderd-duizend mensen, een reeks concerten in diverse wereldsteden en meer symbolische acties in vele landen. Dat alles kreeg heel wat weerklank in de pers. De G8-leiders en andere politici verkondigden dat ze de boodschap wel degelijk hadden gehoord en konden niet anders dan met een concreet voorstel over de brug te komen. Maar het concrete resultaat viel tegen.

Ruw samengevat: er kwam verdere schuldkwijtschelding voor achttien zeer arme landen, een regeling die later werd uitgebreid tot 37 landen. Alles bij elkaar wordt de waarde van het G8-voorstel op ongeveer 40 miljard dollar geschat, maar het effect ervan wordt wel gespreid over meer dan dertig jaar. En er zaten addertjes onder het gras. Zo zou de toegekende kwijtschelding wel eens ten koste kunnen zijn van het budget dat in de komende jaren voorzien wordt voor ontwikkelingshulp. Voor de Noord-Zuidbeweging betekent dat een veel te kleine stap voorwaarts, maar ... het is wel degelijk een reële kwijtschelding, en dat hadden we enkele jaren geleden niet voor mogelijk gehouden. Het akkoord van Glenneagles zorgde onder meer voor zure oprispingen binnen het Internationaal Muntfonds (IMF). We horen zelden iets van de Belgische betrokkenheid bij het IMF, maar in de zomer van 2005 bleek plots dat onze Belgische vertegenwoordiger er zeer actief was in het verzet tegen het G8-akkoord. De G8 zouden iets beslist hebben zonder de andere

IMF-leden hierin te kennen. Ze hadden niet afgesproken wie voor de kosten zou opdraaien. En met één pennentrek zou men de mogelijkheid tot controle op de betrokken landen uit handen hebben gegeven. De eerste twee argumenten zijn nog te begrijpen, maar het derde ligt helemaal in de lijn van de oude voorgedrift van het IMF. Samen met buitenlandse ngo's drong 11.11.11 erop aan om niet op de rem te gaan staan. Het dient gezegd dat België officieel wel altijd het G8-voorstel heeft verdedigd.

Tweede GCAP-piekdag: de VN-top in New York

De VN-top in september moest een stand van zaken opmaken i.v.m. de realisatie van de millenniumdoelstellingen. VN-secretaris Kofi Annan koppelde dit echter aan het dossier van vrede en veiligheid, én aan de plannen voor hervorming van de VN. In de praktijk werden de millenniumdoelstellingen door de andere onderwerpen in een hoekje geduwd. Ngo's uit Noord en Zuid concludeerden dat de uiteindelijke tekst van de conferentie niet eens zo slecht was voor een business-as-usual-vergadering. Er kwamen interessante elementen uit de bus rond gender en reproductieve gezondheidszorg, en rond schulden en ontwikkelingssamenwerking. In de aanloop naar de conferentie was binnen de EU trouwens ook een akkoord bereikt om sneller werk te maken van de 0,7% voor ontwikkelingssamenwerking. In 2010 wil de EU een gemiddelde halen van 0,56%. Dat is meer dan een belofte, maar toch nog geen waterdicht engagement. Maar ... als we de eindtekst van VN-top afmeten aan de ambities van de millenniumdoelstellingen kunnen we niet anders dan van een onaanvaardbare mislukking spreken.

Derde GCAP-piekdag: de WTO-vergadering in Hongkong

GCAP wou met een derde actiedag in december druk uitoefenen op de ministeriële vergadering van de Wereldhandelsorganisatie in Hongkong. Maar GCAP voelde zich minder comfortabel bij dit thema en wist vaak ook niet de juiste positie te vinden tegenover bestaande netwerken, die al sinds jaar en dag opboksen tegen de Wereldhandelsorganisatie. Gevolg: de actie ging een beetje de mist in.

In de aanloop naar deze zesde WTO-conferentie bracht 11.11.11 nochtans opnieuw een grote coalitie op de been van vakbonden, ontwikkelingsorganisaties en milieuorganisaties om een gezamenlijk standpunt in te nemen. De kern van onze boodschap was dat de WTO zich te weinig bekommert om de sociale, ontwikkelings- en milieudimensies van liberalisering, en dat de Europese Unie te veel haar eigen economisch belang najaagt bij deze onderhandelingen.

In het najaar deed 11.11.11 mee met diverse acties aan de voordeur van de Europese instellingen, samen met GCAP en het Seattle2Brussels-netwerk. Op 10 december, net voor de WTO-conferentie in Hongkong, stonden wij er opnieuw. We hielden een "schermwedstrijd" tussen Noord en Zuid om de ongelijke krachtverhoudingen in de WTO aan te klagen. Maar dit soort acties – die in verscheidene Europese hoofdsteden wer-

den gehouden – deed de EU niet afwijken van haar zelfzuchtige koers. Ze waren wel een hart onder de riem van het Zuiden, dat in de WTO-conferentie goed weerstand bood tegen de verregaande liberaliseringseisen van de EU op vlak van diensten en industriële producten.

Regering en parlement steunen waterreis

In 2005 verraste de Europese Commissie iedereen door haar vragen voor de liberalisering van de handel in diensten – in het kader van de GATS-onderhandelingen – opnieuw te formuleren. Binnen de WTO was wel afgesproken dat de lidstaten hun aanbod moesten vernieuwen, maar niet hun vragen. Dit was het

geknijpte moment om de Belgische regering te herinneren aan onze eis om geen liberalisering te vragen van watervoorzieningen. En de Belgische regering heeft dat standpunt inderdaad ook verdedigd tijdens het Europese besluitvormingsproces.

Ook het federale parlement volgde onze oproep. Nadat we tijdens de campagne 2004 een waterleiding in het parlement hadden gelegd, nam de Kamer op 14 april 2005 een resolutie aan over water en ontwikkeling, waarin ze de Europese Commissie vroeg om haar vraag tot liberalisering (gericht tot 72 landen) weer in te trekken.

Stop EPA's

Ook tegen de onderhandelingen tussen de EU en de ACP-landen (Afrika, het Caribisch gebied en de Pacific) voor het ondertekenen van Economische Partnerschapsakkoorden (de zgn. EPA's of Economic Partnership Agreements) rijst ver-

zet. EPA is eigenlijk een mooi woord voor een reeks vrijhandelsakkoorden tussen de rijkste handelsmogenheid (de EU) en de armste landen (de ACP-landen).

11.11.11 bouwt mee aan een Europese en internationale coalitie om de EPA-onderhandelingen in een meer ontwikkelingsvriendelijke richting te sturen. Om deze actie te onderbouwen, onderhouden we de Engelstalige website www.epawatch.net met informatie over de onderhandelingen, want er is een groot gebrek aan transparantie.

Samen met onze Franstalige zusterorganisatie CNCD organiseerde 11.11.11 een seminarie over de EPA's met partners uit Afrika. We trokken met hen naar diverse kabinetten en naar de Europese Commissie om onze bezorgdheid te uiten. Op ons aandringen begint de Belgische regering nu eindelijk ook meer aandacht te krijgen voor deze belangrijke onderhandelingen.

Vernieuwing vertaalt zich in meer samenwerking

In 2005 werkten we vooral aan de concrete invulling van twee vernieuwingsprojecten die in de vorige jaren waren geconcipeerd. Deze projecten waren een direct antwoord op vragen die tijdens vernieuwingsbijeenkomsten met leden en vrijwilligers naar boven waren gekomen.

Gemeenschappelijke campagne op lange termijn

In 2004 spraken een 15-tal ngo's af dat ze gedurende tien jaar samen campagne zouden voeren. Daarbij zal elke ngo haar eigen programma en activiteiten zoveel mogelijk een plaats geven binnen één groot verhaal. Op die manier kunnen wij ons als Noord-Zuidbeweging veel duidelijker als een geheel presenteren aan het grote publiek, de media en de politieke wereld.

We hebben ervoor gekozen om dat grote verhaal te laten aansluiten bij de campagnes rond de VN-millenniumdoelstellingen en gaven het de toepasselijke naam **2015 DE TIJD LOOPT**.

In 2005 heeft het 11.11.11-secretariaat samen met de deelnemende ngo's de spelregels voor de samenwerking vastgelegd en hebben wij een eerste campagne op de rails gezet. De belangrijkste ingrediënten van die samenwerking zijn: de gemeenschappelijke keuze van een jaarthema, het naar buiten komen met gemeenschappelijke activiteiten, het gebruik van een gemeenschappelijk logo en de aansluiting bij het internationale netwerk GCAP.

In het najaar zal 11.11.11 telkens de gemeenschappelijke campagne op gang trekken. Dankzij geregeld overleg met de politieke structuren van de beweging zorgen wij ervoor dat de politieke component niet uit het oog wordt verloren.

Tijdens het eerste werkjaar 2005 wilden wij vooral de millenniumdoelstellingen bij een zo breed mogelijk publiek bekendmaken. We hadden een gemeenschappelijk startmoment begin

september, een politiek weekend half oktober, namen in de maand mei deel aan Mano Mundo en ondersteunden enkele internationale actiedagen (de zgn. White Band Days) in juli, september en december. Een verzoekschriftencampagne, gericht aan de Belgische regering, loopt als een rode draad doorheen het hele eerste werkjaar: elke deelnemende ngo roept ervoor op.

Ten slotte was er dit jaar ook een absolute primeur: in het kader van dit project hanteerde de Noord-Zuidbeweging voor het eerst een strategie voor gemeenschappelijke massacommunicatie.

Coördinatie van het politieke werk

In 2004 hadden wij reeds een brede inventaris opgemaakt van onze politieke activiteiten waaruit prioritaire thema's, gemeenschappelijke doelstellingen en strijdpunten geselecteerd werden. In 2005 begonnen politieke werkgroepen rond acht geselecteerde thema's of regio's een gemeenschappelijk programma uit te werken voor de jaren 2005 – 2007 (het resterende deel van het lopende vijfjarenprogramma). Ondertussen kunnen wij melden dat begin 2006 tijdens een druk bijgewoond Politiek Forum de gemaakte keuzes bevestigd en uitgediept werden. Hierover lees je ongetwijfeld meer in het jaarverslag 2006. Voor de periode 2006 - 2008 worden recht op voedsel, voedselsoevereiniteit en duurzame landbouw de themas van de gemeenschappelijke campagne. De Werkgroep Landbouw van VODO – één van de acht politieke werkgroepen – zal hierbij voor de inhoudelijke ondersteuning zorgen.

Nieuwe algemeen secretaris

In juni 2005 nam Bogdan Vanden Berghe het roer over van Karel Teck als algemeen secretaris van 11.11.11. Karel trok zich terug om gezondheidsredenen en maakte meteen plaats voor onze jongste algemeen secretaris ooit (33 jaar). Bogdan had eerder reeds bij Broederlijk Delen gewerkt, waar hij zich vooral toelagde op financiële dossiers (o.a. schuldverlichting en

de Tobintaks), Palestina en Centraal-Afrika. In 2002 werd hij diensthoofd campagne bij 11.11.11. Na zijn aanstelling als algemeen secretaris vertelde hij in De Tijd: "Het is mijn ambitie om het brede publiek meer te bereiken. 11.11.11 wordt nog vaak gezien als een ngo zoals een andere, en dat zijn we niet. We zijn voor alles een beweging en we moeten dat ook blijven. Elk jaar brengen we 20.000 tot 25.000 mensen op de been voor onze inzamelacties op 11 november. Toch hebben we nood aan verjonging. Het zou voorts een overwinning zijn als mensen naast de traditionele ontwikkelingshulp ook het belang van structurele ontwikkelingssamenwerking inzien."

Transversaal niet marginaal

11.11.11 heeft jaren geleden drie thema's bepaald waaraan we alle aspecten van onze werking geregeld willen toetsen. Het zijn de zgn. transversale thema's: gender, duurzame ontwikkeling en (mensen)rechten.

Gender

Ons uitgangspunt is dat de perspectieven en ideeën van vrouwen van bij het begin onze acties, beleidsstructuur, samenwerking en campagnevoering mee moeten bepalen. Ontwikkeling kan alleen maar rechtvaardig, duurzaam en efficiënt zijn indien we erkennen dat vrouwen nog steeds te weinig in de pap te brokken hebben en dat we hieraan moeten werken.

Gendermainstreaming – de transformatie van de hoofdstroom – dient eerst binnen de eigen organisatie te gebeuren. Daarom werkten in 2005 onze partners in Centraal-Afrika rond de rol van vrouwen in gewelddadige conflicten. Ook werd erover gewaakt dat de campagne rond de millenniumdoelstellingen werd uitgewerkt in functie van de ervaringen van vrouwen. Volgens ons is de derde millenniumdoelstelling te gebrekkig ingevuld en is gender te weinig aanwezig in de andere doelstellingen.

Om de genderdimensie in onze eigen organisaties te verstevigen, hebben Broederlijk Delen, PHOS, Vredeseilanden, Oxfam-Solidariteit, Pax Christi, FOS, Trias, PROTOS, ATOL en YWCA zich verenigd in een maandelijkse gendergroep onder leiding van 11.11.11 en UCOS. Op 16 oktober 2005 werkte deze groep mee aan het Vrouwenfestival Confettia. De Burundese *Pascasie Kana* benadrukte toen de verantwoordelijkheid van lokale gemeenschappen en hun regeringen om de millenniumdoelstellingen te realiseren die een directe impact hebben op de gezondheid van meisjes.

In 2005 was het ook tien jaar geleden dat de Wereldvrouwenconferentie het Actieplatform van Peking in het leven riep. Op het Wereld Sociaal Forum in Porto Alegre werd uitgebreid gedebatteerd over de opvolging van de engagementen die 189 landen in 1995 hebben aangegaan; het was de moeite waard om hiervoor de 11.11.11-genderverantwoordelijke naar Porto Alegre te sturen.

Duurzame ontwikkeling

Duurzame ontwikkeling zoekt een evenwicht tussen sociale, economische en ecologische ontwikkeling. Om dit concept te integreren in de 11.11.11-werking moeten wij het ecologische aspect meer in onze werking betrekken.

In onze partnerwerking ondersteunen we reeds jarenlang organisaties die actief zijn rond de milieuproblematiek, zoals Walhi in Indonesië en Conacami in Peru, die respectievelijk actie voeren tegen illegale houtkap en mijnbouw. We beseffen dat de directe leefomgeving van de lokale bevolking een zeer belangrijke rol speelt in de ontwikkeling en daarom zo goed mogelijk bewaard moet worden. M.b.t. onze campagnes hebben wij in 2005 een grote stap gezet in de richting van meer samenwerking met de milieubeweging. Dat resulteert alvast in een gemeenschappelijke campagne rond voedselsoevereiniteit en duurzame landbouw in 2006-2008. Met 11.11.11 zien wij erop toe dat de Noord-Zuid-dimensie in het debat over duurzame ontwikkeling niet ontbreekt. De klimaatsveranderingen zien wij ook als een steeds belangrijker thema, want het is duidelijk dat het Zuiden hiervan de grootste lasten ondervindt en dit ondermijnt natuurlijk de haalbaarheid van de millenniumdoelstellingen. Ten slotte: om geloofwaardig over te komen naar de buitenwereld en de beleidsmakers moeten wij ook de hand in eigen boezem durven steken.

Pascasie Kana

Daarom hebben wij in 2005 binnen het 11.11.11-secretariaat een ecoteam opgericht dat de dagelijkse werking ecologisch verantwoord moet maken.

Recht op ontwikkeling

Op vlak van de rechtenbenadering was 2005 heel belangrijk. 11.11.11 heeft het voortouw genomen voor de opmaak van een schaduwrapport over de Belgische verplichtingen op vlak van economische en sociale rechten, en een tiental andere organisaties hebben ons daarbij gesteund. Het gaf ons de kans om erop te wijzen dat – in het kader van het internationaal recht – België de plicht heeft om in enkele belangrijke politieke dossiers een stap vooruit te zetten. Dat geldt voor binnenlandse dossiers zoals gezondheidszorg voor illegalen, onderwijs voor Roma-zigeuners en huisvesting van kansarmen, maar ook voor internationale dossiers zoals de 0,7% voor ontwikkelingssamenwerking, of het standpunt dat België binnen de Wereldbank verdedigt in het dossier over de privatisering van water en elektriciteit.

Op 18 mei hebben wij het schaduwrapport voorgesteld in het parlement. België heeft immers het verdrag over de economische en sociale rechten ondertekend en daarmee aanvaard dat het om de vijf jaar aan de VN zal rapporteren welke vorderingen onze regering op dit vlak maakt.

De rechtenbenadering is ook een belangrijke hefboom in onze campagne rond de millenniumdoelstellingen. Ter illustratie: België is medeverantwoordelijk voor een sterke achteruitgang in de toegang tot gezondheidszorg in Burundi. Door onder druk van de Wereldbank af te stappen van gratis gezondheidszorg, hebben grote groepen Burundezers namelijk niet langer toegang tot die gezondheidszorg en werd rond drie millenniumdoelstellingen een stap achteruit gezet. Met het schaduwrapport hopen wij onze regering ertoe aan te zetten om in dit dossier iets te doen zodat we terugkeren naar de situatie van vóór februari 2002.

Dit keer geen nieuw record

Zeven jaar na elkaar ging de opbrengst van de campagne erop vooruit. In 2005 lukte dat jammer genoeg niet. Er zaten een paar elementen tegen. Maar we zijn niet van plan om nu de zeven magere jaren aan te vatten. We zullen er alles aan doen om 2006 opnieuw met een hoger cijfer af te sluiten.

Inkomsten

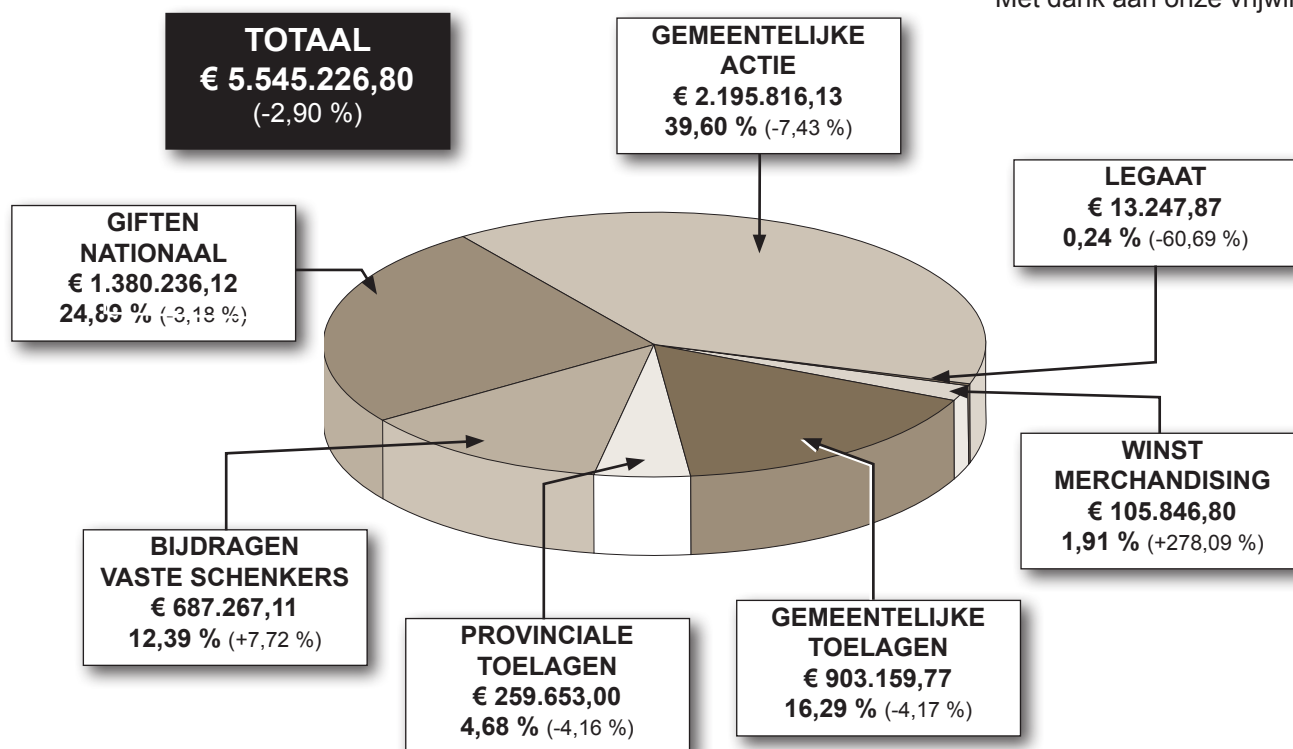
Met ruim € 5,54 miljoen blijven we € 165.574,57 onder het record van 2004. De belangrijkste poot van onze campagne – de gemeentelijke actie – kende een belangrijke daling (-7,43%). Uit de evaluaties blijkt dat die niet te wijten is aan minder vrijwilligers of minder inzet. De daling is in grote mate toe te schrijven aan de sterke achteruitgang van de giften op de lokale rekeningen. De aardbevingsramp in Pakistan was in november sterk in het nieuws en 11.11.11 doet nu eenmaal niet aan noodhulp. Bovendien concentreerden wij ons op het bekendmaken van de millenniumdoelstellingen. Het behalen daarvan is weliswaar uiterst belangrijk, maar het thema is niet zo concreet als het waterthema van de voorbije twee jaren.

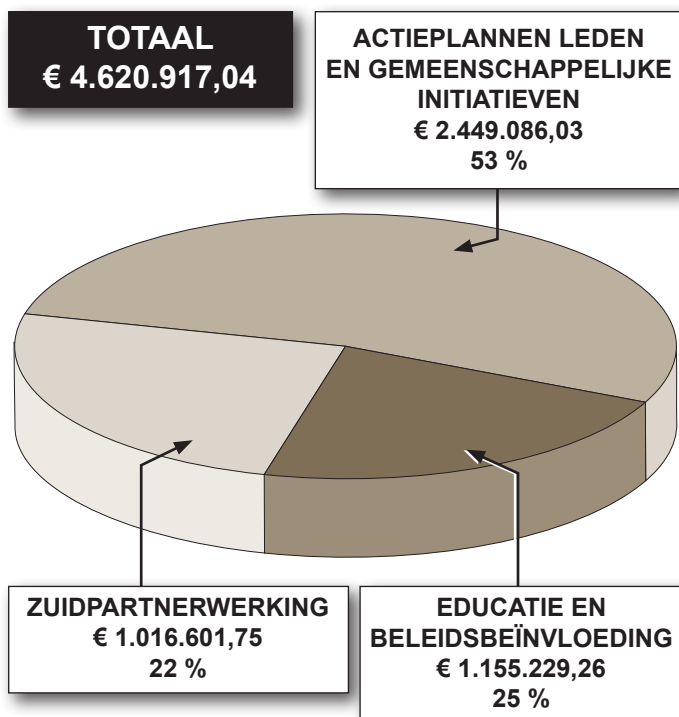
Bij de daling van de gemeentelijke toelagen speelde de tsunamiramp een rol. Sommige gemeenten reageerden daar heel solidair op, maar voorzagen geen extra budget voor internationale solidariteit, zodat de begroting in het begin van 2005 al opgebruikt was. Bij de provinciale toelagen blijft Oost-Vlaanderen veruit onze belangrijkste partner.

Ook de *giften nationaal* hadden wat te lijden van de bijzondere gebeurtenissen, maar de bijdragen van onze vaste schenkers (+7,2%) compenseerden dat. Het meest positieve nieuws komt van onze *merchandising*. De optie om zelf geen boeken meer uit te geven en ons te beperken tot een kleiner aanbod, met nadruk op de wereldkalender en de wenskaarten, werpt haar vruchten af.

Met dank aan onze vrijwilligers.

Uitgaven

De kosten van onze werking bedragen iets meer dan 16%. Daarmee betalen we personeel, huisvesting, affiches, tv- en radiospots, verkoopmateriaal (wenskaarten, stiften, kaarsjes, ...), campagnemateriaal en mailings.

Van de netto-opbrengst investeren we 25% in educatie, studiewerk en acties die gericht zijn op beleidsbeïnvloeding in het Noorden. Om onrechtvaardige structuren te veranderen moeten we de beleidsmakers beïnvloeden. We richten ons niet alleen tot onze eigen politici, maar mikken ook op het beleid van internationale instellingen zoals de Wereldhandelsorganisatie, de EU en de Wereldbank. Om in ons opzet te slagen moeten we heel sterke dossiers hebben; vandaar het belang van goed studiewerk. Maar we moeten ook de media zien te halen en bewijzen dat we over een stevige achterban beschikken.

75% van onze netto-opbrengst investeren we in programma's van partners en lidorganisaties. We reserveren € 1.016.602 voor 61 partnerorganisaties waarmee we direct samenwerken in Congo, Rwanda, Burundi, Indonesië, de Filipijnen, India, Peru, Colombia en Brazilië. Zij richten zich vooral op de rechtenverdediging van bevolkingsgroepen die gemarginaliseerd worden. In alle acties steekt dan ook een expliciet luik van beleidsbeïnvloeding.

Daarnaast voorzien we € 2.449.086 voor de organisaties waarvan het actieprogramma werd goedgekeurd door een commissie van onafhankelijke experts. In 2005 waren dat Atol, Boliviacentrum, VIC, Maya Honing, Dierenartsen zonder Grenzen, Vlaams-Rwandese Vereniging Umubano, Alterfin, Globelink, IPS, Max Havelaar, Vluchtelingenwerk Vlaanderen, VODO, Wereldmediahuis, Broederlijk Delen, Studio Globo, Oxfam Solidariteit, Oxfam Wereldwinkels, Trias, FOS, Wereldsolidariteit, PROTOS, Bevrijde Wereld, CDI/Bwamanda, Volens, KBA-Kadervorming voor Afrikanen, Mensenbroeders en Kwia.

De overheid doet ook een duit in het zakje

De federale overheid erkent de kwaliteit van de partnerwerking van 11.11.11 en zijn lidorganisaties en honoreert die d.m.v. medefinanciering. Concreet betekent dit dat voor elke euro 11.11.11-geld, die naar de werking van de partners in het Zuiden gaat, de overheid gemiddeld 4 euro bijlegt. Het spreekt vanzelf dat de impact van onze bijdrage daardoor enorm toeneemt. Als we rekening houden met de medefinanciering worden onze campagnekosten tot minder dan 6% gereduceerd.

11.partner: wind in de zeilen

In het voorjaar lanceerde 11.11.11 een nieuw solidariteitsprogramma: **11.partner**. De boodschap is duidelijk, maar ook wat ongewoon. We stellen niet langer de concrete projectwerking centraal. We benadrukken het belang van de krachtenbundeling van de Noord-Zuidorganisaties – de koepelwerking dus – en de nood om heersende machtsstructuren te ontmantelen via beleidsbeïnvloeding. Aan wie dit een goede aanpak vindt, vragen wij om onze werking voortaan met een maandelijkse betalingsopdracht te steunen.

Een moeilijke boodschap, dachten we, maar ze sloeg duidelijk aan. Minder dan een jaar na de start telden we al tweeduizend 11.partners. Het grootste deel daarvan zijn sympathisanten die de overstap maakten van een occasionele bijdrage naar een maandelijkse opdracht. Sinds het najaar verwelkomen we echter ook heel wat nieuwe sympathisanten. In een aantal steden en gemeenten proberen we sinds oktober een nieuwe aanpak uit. We doen daarvoor een beroep op de expertise van Direct Dialogue Fundraising. Het gaat om een nieuwe aanpak binnen 11.11.11 die voor heel wat discussie zorgde binnen onze bestuursorganen. We beslisten om te starten met een proefperiode en plannen een grondige evaluatie in de loop van 2006. Enkele jonge mensen, vooral jobstudenten, gaan van deur tot deur, net zoals onze vrijwilligers op 11 november. Zij kunnen echter meer tijd nemen om echt uit te leggen waar 11.11.11 voor staat. Vele mensen weten immers niet dat 11.11.11 een koepel is en wat daarvan de meerwaarde is. We kenden een vrij trage start, maar de aanpak werkt.

Dankzij de 11.11.11-campagne kunnen wij de werking van de partners in het Zuiden financieel ondersteunen. Het gaat dan zowel om partners van onze leden als een beperkt aantal eigen partners. Het is onze specifieke koepelopdracht om politieke en economische actoren te beïnvloeden en dat trekt 11.11.11 dan ook door in het Zuiden: we werken samen met organisaties die in hun eigen land (of op hun specifieke domein) ook beleidsbeïnvloedend werk verrichten. Op die manier is de zuidwerking van 11.11.11 complementair aan die van zijn leden. We geven enkele voorbeelden ...

11.11.11 in Azië

Hongkong

De ministeriële WTO-conferentie in Hongkong was in 2005 een van de Aziatische topgebeurtenissen. Dankzij de sociale organisaties is onze kennis over de gevolgen van handelsakkoorden flink toegenomen. Boerenorganisaties en ngo's, in o.a. Indonesië en de Filipijnen, zijn er niet alleen in geslaagd om hun achterban hiervoor warm te maken, ze hebben zich ook zodanig georganiseerd dat ze wegen op het beleid. Want ook in Azië is armoede in de eerste plaats een plattelandsfenomeen. Boeren hebben niet alleen te weinig grond of te weinig kapitaal, de dreiging van vrijhandel in bijvoorbeeld de rijstsector kan voor miljoenen boeren zware gevolgen hebben.

In de Filipijnen steunde 11.11.11 *Stop the New Round!*, een brede coalitie van vooral boeren- en vissersorganisaties. SNR! organiseerde infosessies, mobiliseerde boeren en vissers, en was één van de initiatiefnemers van de *Botenparade* in Hongkong. Alle door 11.11.11 gesteunde partners in de Filipijnen zijn trouwens lid van SNR!

In Indonesië werken we vooral samen met *Global Justice (IGJ)*. IGJ is er één van de weinige ngo's die rond dit thema onderzoekswerk verrichten. Door hun goede contacten met de overheid slaagden zij erin het regeringsstandpunt te beïnvloeden.

De grotere betrokkenheid van sociale organisaties bij de WTO is echter ondenkbaar zonder *Focus on the Global South*. Mede dankzij 11.11.11 leverde deze organisatie een grote bijdrage op vlak van kritische analyses, goede contacten met sociale organisaties en globale netwerking. De vele acties rond de WTO hebben de onderhandelingen ernstig vertraagd en onder druk van de civiele maatschappij zijn de regeringen in het Zuiden nu meer op hun hoede, kennen zij beter hun dossiers en zullen zij minder snel toegevingen doen.

Mijnbouw

In grote delen van Europa is de mijnbouw stilgevallen. In België betrof het enkel steenkool, maar ook de winning van goud,

bauxiet, koper, diamant, fosfaat en ijzererts – en zelfs het opgraven van zand en keien en het oogsten van zout – worden beschouwd als mijnbouw. In vele gevallen vormt de mijnbouw een bedreiging voor mens en natuur. In het algemeen onderscheiden we twee technieken: open en ondergrondse mijnbouw. Open mijnbouw is het meest vervuילend: bossen worden omgehakt, mensen worden van hun grond verdreven, de bovengrond wordt weggegraven, grote hoeveelheden ertsafval worden gedumpt en dat afval bevat vaak elementen die, als ze in aanraking komen met de buitenlucht en vocht, oxideren en het grondwater vervuilen.

De grote vraag naar grondstoffen en de druk om o.a. de schulden af te betalen, maken dat zowel Indonesië als de Filipijnen mijnbedrijven lokken met een soepeler wetgeving. Toch zien we dat bedrijven de nu al vaak gammele wetten aan hun laars lappen. Eens operationeel bakken zij zoete broodjes met de lokale overheid. Hoewel er schatten verdiend worden met de mijnbouw, wonen in de gebieden rond de sites vaak de allerarmsten.

Dit scenario zien we al te vaak in de cases die onze partners opnemen. Het Indonesische netwerk *JATAM* vertegenwoordigt gemeenschappen die (dreigen) getroffen (te) worden door mijnbouw. Het ijvert voor rechtvaardige compensaties of stopzetting van de exploitatie en een betere wetgeving die ook hard gemaakt wordt. Het *Legal Resource Center (LRC)* voorziet paralegale training voor gemeenschappen die geconfronteerd worden met mijnbouw en die er acties willen tegen opzetten.

Tsunami, één jaar later

Alhoewel 11.11.11 geen noodhulporganisatie is, steunden we wel enkele speciale programma's van onze partners. Zo zegden wij begin 2005 extra steun toe aan Walhi, het milieu-forum in Indonesië en verscheidene jaren ook infopartner van 11.11.11. Hun vrijwilligers in de provincie Aceh stonden de noodhulporganisaties zoveel mogelijk bij in hun zoektocht naar overlevenden. In een viertal gebieden waar geen hulp was, zetten zij zelf opvangcentra op. Na de eerste fase van noodhulp gingen zij vrij snel over tot de heropbouw van de sociale infrastructuur, het samenbrengen van slachtoffers, het inventariseren van noden en problemen en overleg met autoriteiten en hulpverleners.

Een tweede belangrijke partner in Aceh is Indonesian Corruption Watch (ICW). Die organisatie begon reeds een dag na de tsunami een samenwerkingsverband uit te bouwen dat de hulpverlening van de overheid moest opvolgen. De ervaring in andere gebieden leerde immers dat hulp vaak tekortschiet wegens corruptie binnen het overheidsapparaat. Gezien de massale toestroom van middelen was het te verwachten dat hier een en ander kon mislopen. ICW zette in zeven districten samen met lokale partners een monitoring van de overheidshulp op. Naast de trage heropbouw en de versnippering klaagde ICW het gebruik aan van minderwaardig materiaal en het achterhouden van financiële steun voor bepaalde slachtoffers.

Over deze projecten vindt u – net als over de meeste thema's die in dit jaarverslag worden aangesneden – extra info op de portaalsite www.11.be.

11.11.11 in Latijns-Amerika

Braziliaanse rapporteurs voor economische en sociale rechten

Volgens de verdragen van de Verenigde Naties moeten de regeringen de economische, sociale en culturele rechten van hun burgers respecteren, verdedigen én op een progressieve manier realiseren. Maar in de praktijk biedt geen enkele regering voldoende garanties dat deze internationale verdragen nageleefd worden. Dat hebben de Brazilianen aan den lijve ondervonden. Ook Lula is er immers niet in geslaagd veel verbetering te brengen op dit vlak. De beloofde grondige hervormingen werden al snel vervangen door een aantal programma's voor armoedebestrijding. De privileges van het grootkapitaal blijven grotendeels onaangetaast. En de armen krijgen geen groter deel van de koek. Bovendien is de regering Lula zeer orthodox omgesprongen met het staatsbudget. Ze doet haar best om zoveel mogelijk af te betalen van de overheidsschuld, waarbij ze bespaart op essentiële sociale uitgaven.

Vele Braziliaanse organisaties hebben begrepen dat de strijd voor economische, sociale en culturele rechten een tegenmacht kan vormen voor die economische logica. Als Braziliaans Platform voor de Economische, Sociale en Culturele Rechten zoeken ze naar efficiënte instrumenten om de naleving van de internationale VN-verdragen op te eisen. Twee jaar geleden hebben ze een initiatief uit de grond gestampt dat in de hele regio bewondering oogst. Ze benoemden zes *nationale rappor-*

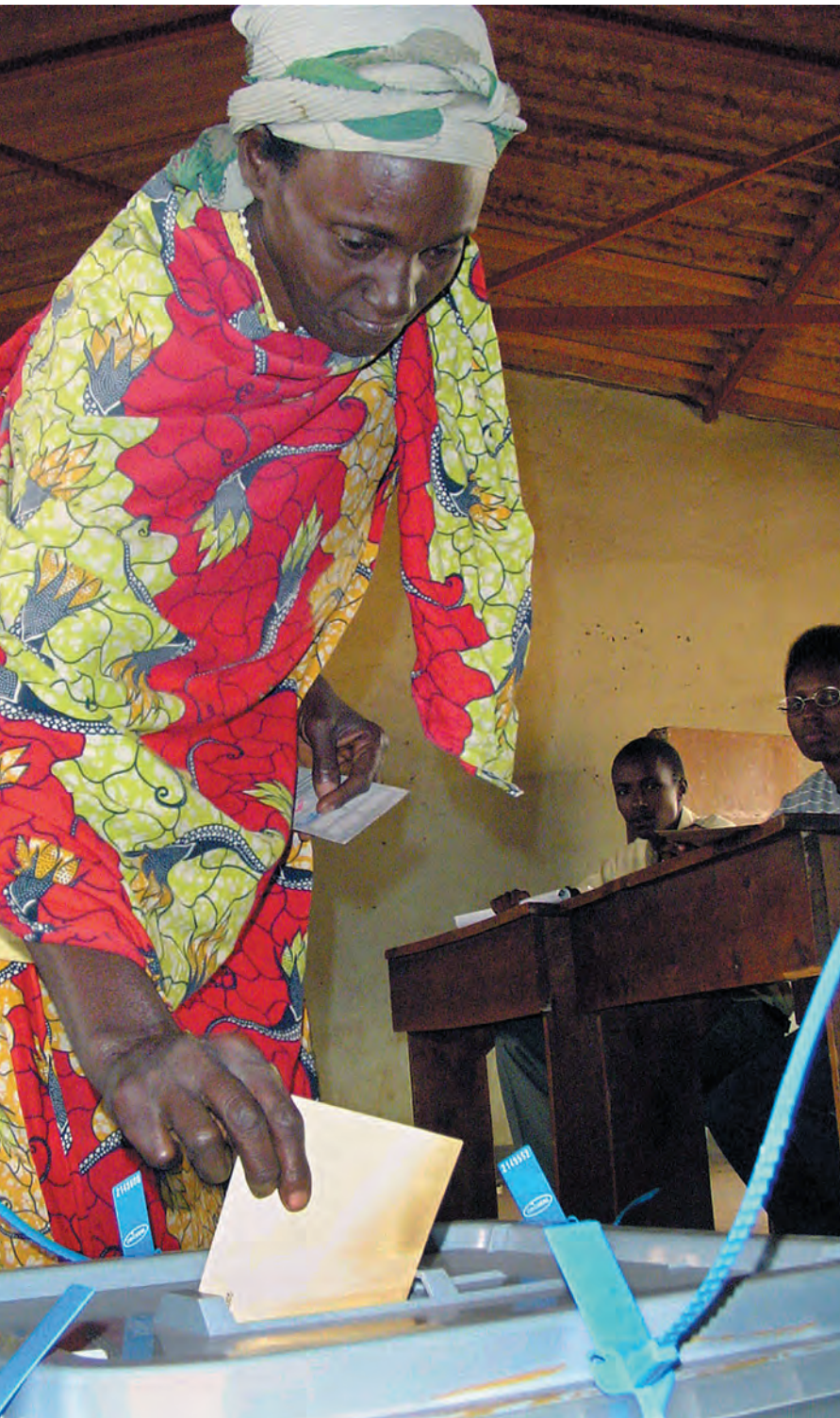
teurs voor zes verschillende rechten: gezondheidszorg, voedsel, onderwijs, milieu, arbeid en huisvesting. Naar analogie van de rapporteurs binnen de VN noteren zij klachten over de schending van de rechten waarvoor zij bevoegd zijn. Zij onderzoeken de klachten, organiseren onderzoeksmissies, werken rapporten uit en geven aanbevelingen aan de overheid om die schendingen te verhelpen.

Zowel individuen als organisaties maken gretig gebruik van deze mogelijkheid. Bijvoorbeeld: mensen die geen toegang krijgen tot gezondheidszorg, slachtoffers van de aanleg van grote stuwdammen die hun hele leefomgeving onder het water zien verdwijnen, arbeiders die zonder enige reden of vergoeding op straat worden gezet, enz. De rapporteurs kunnen uiteraard geen wonderen verrichten, ze kunnen enkel aanbevelingen formuleren. Maar de aanklacht op zich is al belangrijk. Het formuleren van een klacht motiveert ook vele mensen om voor hun rechten te vechten.

De huidige regering kan ernstige schendingen moeilijk negeren. Dikwijls zit ze met de rapporteurs verveeld, want ze vindt maar zelden een gepast antwoord, vooral niet op systematische schendingen. Belangrijk pluspunt: het initiatief wordt zeer gewaardeerd door de Commissie voor de Mensenrechten van de Verenigde Naties. De VN-rapporteurs vinden het immers zeer opportuun dat hun taak gedeeltelijk – maar grondig – wordt overgenomen op nationaal niveau.

11.11.11 steunt het programma van de nationale rapporteurs sinds 2005.

11.11.11 in Afrika

Burundi staat aan een nieuw begin

In augustus 2005 heeft Burundi een transitieperiode afgerond, dat zelf het sluitstuk was van tientallen jaren van politieke en etnische spanningen en bijna twaalf jaar open burgeroorlog. Ondanks het zeer complexe landschap van vijfendertig partijen en zeven rebellieën is het verkiezingsproces in Burundi sereen verlopen. Het heeft een duidelijke uitslag opgeleverd, aanvaard door alle partijen, en het heeft geleid tot een effectieve machtsoverdracht. Burundi staat dus aan een nieuw begin, maar het hele proces blijft breekbaar. De noden op lange termijn moeten worden aangepakt. Maar om het vertrouwen van de bevolking te behouden, is het belangrijk om ook op korte termijn een aantal tastbare resultaten te boeken, bijvoorbeeld op vlak van onderwijs, de strijd tegen de corruptie en een aantal loonsverhogingen. Vooral op vlak van toegang tot de gezondheidszorg kunnen enkele significante stappen op korte termijn al een belangrijk verschil maken voor de mensen.

Dé uitdaging voor de komende jaren is een efficiënte aanpak van de echte problemen, die aan de oorsprong van de burgeroorlog lagen. Burundi is het op twee na armste land ter wereld. Ondanks de grote bevolkingsdruk verwacht men ook nog de terugkeer van 400.000 vluchtelingen en de hervestiging van 150.000 ontheemden. Daarenboven is Burundi een land met een torenhoge buitenlandse schuld, grote corruptie, een zwaar onderbetaalde ambtenarij en zo goed als geen sociale voorzieningen. Toch hoopt de nieuwe overheid – met de steun van de donoren – de millenniumdoelstellingen te verwezenlijken.

11.11.11 heeft in 2005 veel geïnvesteerd in Burundi. Wij ondersteunden de onafhankelijke waarnemers van de civiele maatschappij bij de verkiezingen en droegen op die manier ons steentje bij aan het afsluiten van de transitieperiode. Parallel daarmee zijn we in ons politieke werk blijven hameren op de verantwoordelijkheid van de internationale gemeenschap. Als we de positieve resultaten van het vredesproces willen consolideren, zullen de officiële donoren snel mechanismen voor duurzame ontwikkeling moeten ontplooiën. Wij benadrukken hierbij de rol van lokale organisaties. Een goed gestructureerde civiele maatschappij is een belangrijke actor in een proces van conflictresolutie en heropbouw. Ze

versterkt ook de deelname aan – en de controle op – het beleid door de basis.

In 2005 besliste 11.11.11 om het regiokantoor voor het Grote Merengebied van Kampala naar Bujumbura te verplaatsen. Het kantoor opent in april 2006 de deuren en zal ons in staat stellen om onze partners intenser te begeleiden. Dit kantoor zal zeker ook een belangrijke rol spelen in de Ronde Tafel die we in 2006 organiseren. We willen namelijk de belangrijkste Burundese en Belgische ngo's samenbrengen in Bujumbura rond de vraag hoe

we in de toekomst meer en beter kunnen samenwerken. De Ronde Tafel is tevens een voorbereiding op de geplande Gemengde Commissie waarin België en Burundi nieuwe akkoorden willen ondertekenen voor de officiële ontwikkelingshulp. Meteen een uitstekende gelegenheid om samen met de Burundese partners de krijtlijnen vast te leggen van wat voor ons verantwoorde en duurzame ontwikkelingssamenwerking is. Ook in 2006 zal Burundi dus een centrale rol spelen in ons politieke werk, ons partnerwerk en onze koepelrol.

Noodhulp versus structurele hulp: moeizaam overleg voor meer impact

Eind 2004 maakte de tsunamiramp twee zaken duidelijk: de organisaties die vooral werken rond noodsituaties en de zgn. structurele ngo's hebben heel duidelijke raakpunten, maar de structuren ontbreken om tot een goed overleg te komen. Toen het stof van de directe actie rond de tsunami was gaan liggen, hebben verantwoordelijken uit beide soorten organisaties de koppen bijeen gestoken. Ze vroegen aan ontwikkelingssocioloog *Patrick Develtere* om de discussiepunten in een nota te gieten, en met de nota als startpunt is de zoektocht naar een beter samenspel gestart. We stelden vast dat we de komende jaren rekening moeten houden met het feit dat allerlei crisissen een vast onderdeel zullen vormen van de Noord-Zuidproblematiek. Vervolgens onderzochten wij hoe we daar samen moeten mee omgaan op verschillende domeinen.

■ Beleidsbeïnvloeding.

In landen die door crisissen worden getroffen kan de internationale gemeenschap een extra inspanning leveren om schulden kwijt te schelden. Net zoals voor rampen in België moet de internationale gemeenschap een ruim rampenfonds creëren, zodat men bij tegenspoed geen tijd moet verliezen met ad hoc fondseninzamelingen binnen het VN-systeem.

■ Media en communicatie.

We moeten als sector zelf initiatieven nemen naar de pers. Doen we dat niet, dan is het erg moeilijk om in de geschreven pers of bij grote TV-shows onze structurele boodschap aan bod te laten komen.

■ Veldwerk in het Zuiden.

Hier denken we aan het opzetten van een gemeenschappelijke operatie in gebieden van vergeten crisissen. Zo zouden we in Oost-Congo onze terreinkennis en onze relatie met lokale partners kunnen koppelen aan de expertise van typische noodhulporganisaties zoals Artsen zonder Grenzen en Caritas.

Bij de dramatische gebeurtenissen in Kasjmir in oktober 2005 bleek echter dat de verschillende actoren nog niet klaar waren voor een meer harmonisch samenspel. In de loop van 2006 moeten we zeker tot concrete resultaten komen op vlak van samenwerking tussen de 11.11.11, als koepel van structurele ngo's, het Consortium 1212 en de andere actoren die actief zijn bij crisissen.

Een greep uit de werking van de 11.11.11-lidorganisaties

In het 11.11.11-huis ontmoeten de leden van de Noord-Zuidbeweging elkaar. Ze maken afspraken voor nieuwe samenwerkingsverbanden en stellen eigen acties en plannen voor. Op deze pagina's gunnen we u een bescheiden blik in de werking van enkele 11.11.11-lidorganisaties en samenwerkingsverbanden.

PHOS – www.phos.be

Platform Handicap en Ontwikkelingssamenwerking

PHOS biedt info, documentatie, vorming en begeleiding op maat voor ngo's die *handicaps* willen integreren in hun educatieve activiteiten of hun partnerwerking. In 2005 maakte PHOS in een speciale publicatie duidelijk dat personen met een handicap extra kwetsbaar zijn voor hiv/aids. We vroegen lokale groepen om meer te focussen op personen met een handicap in het Zuiden. Tewerkstelling van personen met een handicap is een ander belangrijk aandachtspunt, waarbij we gehandicaptenorganisaties uit Zambia, Swaziland en Malawi ondersteunden om de tewerkstellingssituatie van hun leden in kaart te brengen.

APP – www.actieplatformpalestina.be

Gebruik je hoofd tegen de Muur

Onder de slogan "Gebruik je hoofd tegen de Muur" voerde het Actieplatform Palestina campagne tegen de Israëlische Muur. Er waren meer dan 150 lokale acties, o.m. op zomerfestivals, en

de teller kwam stil te staan op 24.846 hoofden. De campagne roept Israël op om het advies van het Internationaal Gerechtshof in Den Haag te respecteren en de muur onmiddellijk af te breken. Op 29 november 2005 overhandigde het APP aan de partijvoorzitters en aan minister De Gucht de resultaten van de campagne, samen met een memorandum over de Belgische houding tegenover Israël. Want België lijkt wel diplomatiek afwezig in het dossier en houdt vast aan een politiek van *équidistance*, een politiek die gezien de feiten in Palestina duidelijk faalt.

PROTOS – www.protos.be

Water, dé hefboom tot ontwikkeling

In 2005 kregen 70.000 nieuwe mensen veilig drinkwater en 30.000 boeren kunnen irrigeren doordat PROTOS en zijn partners "met" water werken. Tientallen leefgemeenschappen zijn actief betrokken bij beslissingen van hun lokale en hogere overheid doordat wij samen met hen "rond" water werken. Opkomen voor het recht op water maakt sociale organisaties sterk en toont concrete stappen (en belemmeringen) op de weg naar rechtvaardiger Noord-Zuidrelaties. Dankzij educatieve modellen wordt water steeds meer een brug van solidariteit tussen Noord en Zuid. PROTOS groeit uit tot een Vlaams referentiepunt i.v.m. water.

BEVRIJDE WERELD – www.bevrijdewereld.be

Netwerking en uitwisseling tussen Noord en Zuid

In 2005 heeft Bevrijde Wereld een samenwerking uitgebouwd met ngo's uit Engeland, Frankrijk, Spanje en België om een programma in West-Afrika gezamenlijk op te volgen. Dit programma *voedselzekerheid* wordt grotendeels beheerd en uitgevoerd door 10 lokale partner-ngo's uit drie landen. Een stimulans voor netwerking en uitwisseling tussen organisaties in Noord en Zuid. Nieuw sinds 2005 is ook de partnerwerking in Bolivia, overgenomen van het Boliviacentrum Antwerpen. Dichter bij huis investeerde Bevrijde Wereld meer in solidariteitswerk in de regio Waasland (de thuishaven van Bevrijde Wereld), met een sterkere vrijwilligerswerking, een uitgebreidere personeelsploeg, meer communicatie en deelname aan het Villa Pacefestival in Sint-Niklaas.

OXFAM SOLIDARITEIT – www.oxfamsol.be

Voor een globalisering van solidariteit

Oxfam bestempelde 2005 als het "rampenjaar". Tsunami, massale honger in grote delen van Afrika, stormen in Centraal-Amerika en de Caraïben, aardbeving in Pakistan, ... dat zijn de belangrijkste en meest beklijvende voorbeelden. Samen met het Belgische Consortium 1212 en met Oxfam-Internationaal kregen we een massale solidariteitsrespons voor de slachtoffers van de tsunami. De activiteiten van Oxfam waren opnieuw vooral van

structurele aard: van bij de lancering tijdens het Wereld Sociaal Forum in januari 2005 was Oxfam-Internationaal initiatiefnemer van de Wereldwijde Coalitie tegen de Armoede (GCAP). Die coalitie versterkte zich doorheen de drie belangrijkste internationale evenementen: de G8-top in juli, de VN-top in september en de WTO-conferentie in december.

VREDE vzw – www.vrede.be
Wereldvrede is een zaak van iedereen

Vrede vzw wil *beweging maken* samen met andere groepen uit de civiele maatschappij. In 2005 kreeg dit concreet vorm toen president Bush ons land bezocht en de milieu-, derdewereld-, mensenrechten- en vredesbeweging hiertegen protesteerden. Vorig jaar sprongen ook de acties rond de kernwapens in het oog, met o.m. de Vredesweek. Verder blijft Vrede vzw de politiek van twee maten en twee gewichten bestrijden i.v.m. Palestina, via het Actieplatform Palestina, en willen wij ook meer aandacht opwekken voor het geheel van de regio, zeker ook voor Iran. De tweede vredesconferentie van ons vredesnetwerk "Wat heeft een vredesbeweging aan de internationale instellingen?" was opnieuw een succes.

ATOL – www.atol.be
Informatiebemiddeling en kennisbeheer in internationale samenwerking

In 2005 kwam het actie-onderzoek rond effectief omgaan met kennis in een ontwikkelingsorganisatie helemaal op dreef. Onder begeleiding van ATOL onderzoeken een 40-tal organisaties en netwerken in verschillende landen (Congo, Benin, Niger, Mali en Angola) in hun dagelijkse praktijk hoe ze omgaan met kennis en hoe ze dit kunnen verbeteren. Bijvoorbeeld: houden we bij het aanleren van nieuwe technieken in de rijstcultuur rekening met de manier waarop de boeren leren? Houden we rekening met het verschil in vooropleiding bij mannen en vrouwen? Door samen lessen te trekken en te experimenteren met nieuwe vormen van aanpak, kunnen ngo's gezamenlijke methodes uitbouwen om de kwaliteit van het geleverde werk te verbeteren.

UCOS – www.ucos.be
Universitair Centrum voor Ontwikkelingssamenwerking

UCOS is een educatieve ngo die vrijzinnig-humanistisch geïnspireerd is. In het kader van zijn 25ste verjaardag organiseerde UCOS in 2005 een internationale conferentie over de rol en verantwoordelijkheden van staats- en privé-actoren inzake armoedebestrijding. De conferentie paste in de algemene opdracht

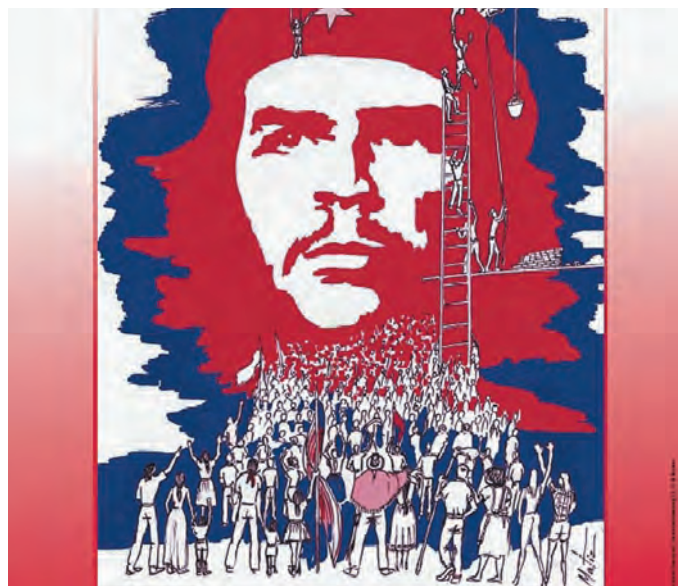
van UCOS om de academische gemeenschap aan de VUB vertrouwer te maken met de campagnethema's van de Vlaamse Noord-Zuidsector. Hiervoor werkt UCOS samen met academici, andere ngo's en vredesorganisaties. Om het duurzame ontwikkelingsvraagstuk te voeden, wordt een educatief traject afgehandeld met studenten en personeel van de universiteit. Ook ging aan de VUB onder impuls van UCOS een zelfstandige wereldwinkel open die volledig door studenten wordt gerund.

KUUK – www.komuituwkot.be
Kom uit uw Kot

Dat is een campagne van de Verenigde Verenigingen, een samenwerkingsverband van het georganiseerde middenveld in Vlaanderen. De KUUK-campagne wil de sociale samenhang bevorderen en participatie op lokaal vlak stimuleren d.m.v. acties en activiteiten. *Kom uit uw Kot* is dus een positieve oproep aan de burger om letterlijk buiten te komen en deel te nemen aan activiteiten of er zelf op te zetten. Maar de oproep is ook figuurlijk: breek uit je kop en zeg je gedacht. De organisatoren willen ertoe bijdragen dat mensen een constructievere kijk op de samenleving ontwikkelen. Als stichtend lid van de Verenigde Verenigingen ondersteunt 11.11.11 deze campagne. Met zijn 25.000 vrijwilligers, verspreid over bijna alle gemeenten in Vlaanderen, is 11.11.11 goed geplaatst om de voordelen van het vrijwilligerswerk te kennen en te waarderen.

INTAL - www.intal.be
International Action for Liberation

Intal is een samenwerkingsverband tussen vier ngo's: Steunfonds Derde Wereld, Geneeskunde voor de Derde Wereld, Filippijnengroepen België en Association de Réfugiés Latino-Américains et des Caraïbes. Intal heeft partners in Cuba, Congo, Palestina en de Filippijnen. Cuba is een voorbeeld voor veel derdewereldlanden. Het zet puike realisaties neer op het vlak van gezondheid, omdat het prioriteit geeft aan de belangen van de gewone mensen. In de zomer van 2005 trokken 20 jongeren met intal op inleefreis naar Cuba. Tijdens de jaarlijkse solidariteitsdag 'Che Presente' brachten zij verslag uit van hun ervaringen. Een duizendtal bezoekers kwam er meer te weten over Cuba in debatten, workshops en films, en genoot ook van een concert en een fiesta.

**Voor een overzicht van de 11.11.11-leden:
 zie pagina 19**

Financiële gegevens

Het meest opvallende feit voor 2005 is de daling van de opbrengsten van de 11.11.11-campagne. Daarnaast zijn ook de personeelskosten gestegen. We sluiten het boekjaar 2005 af met een negatief resultaat. Daardoor zijn de reserves van 11.11.11 afgenomen, maar dat was gepland bij het opstellen van de begroting en het kadert in een langetermijnpolitiek van geleidelijke vermindering van de reserves. De financiële situatie van 11.11.11 blijft gezond.

Beknopte Resultatenrekening 11.11.11/SOS Honger over 2005 (in 1000 EUR)

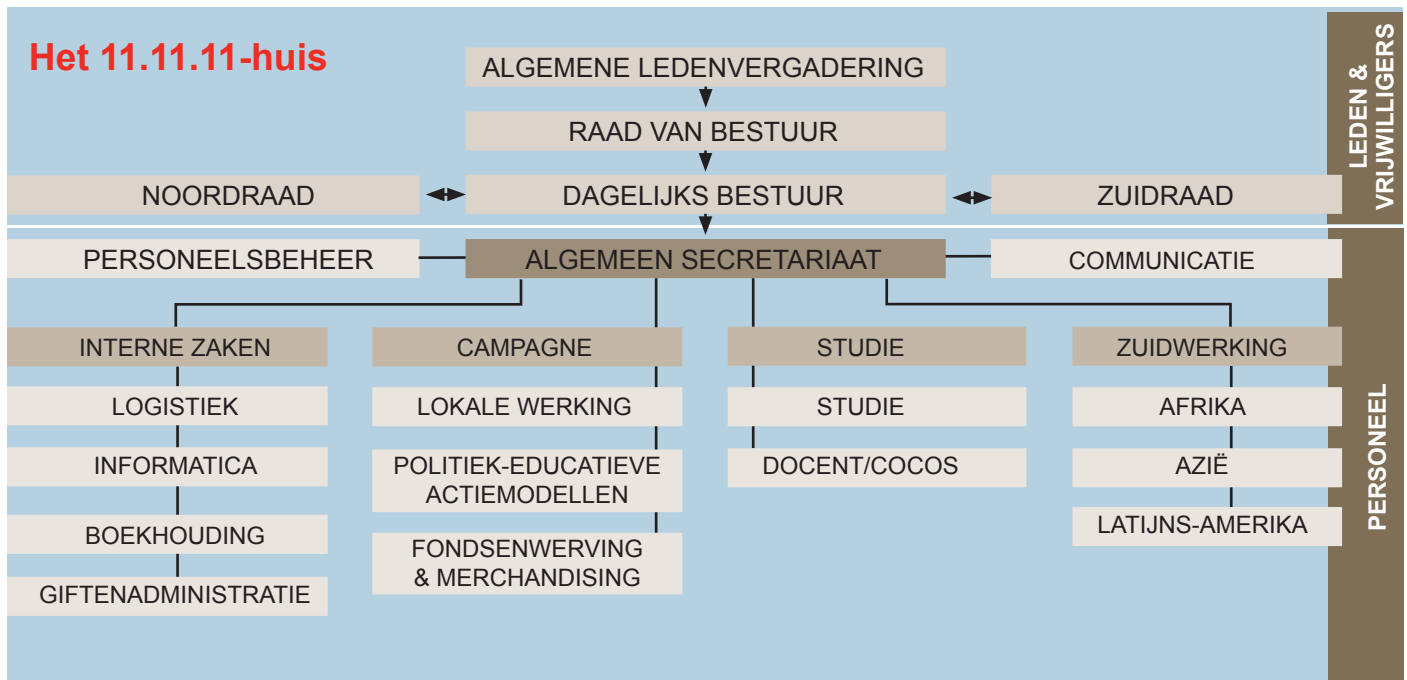
OPBRENGSTEN			KOSTEN			RESULTAAT	
	2005	2004		2005	2004	2005	2004
Verkopen	633,7	583,7	Aankopen en aanmaakkosten	358,2	362,8		
Ledenbijdragen	52,5	51,5	Werkingskosten	1.908,1	1.867,8		
Fondsenwerving	5.438,6	5.682,8	Personeelskosten	3.660,7	3.407,4		
Subsidies	5.256,3	5.350,5	Afschrijvingen	184,1	175,9		
Noordwerking	2.198,7	2.076,4	Voorzieningen	-44,1	54,7		
Zuidwerking	2.786,1	2.977,6	Projectenfonds toekenning				
Tewerkstellingspremies	271,6	296,5	en onttrekking				
Nationale Loterij	293,4	293,1	Belastingen	12,7	14,1		
Andere opbrengsten Zuidwerking	248,6	185,5	Financiering leden - Projectenfonds	2.377,1	2.596,3		
Diverse Opbrengsten	231,6	213,4	Financiering leden - Fondsen Secr.	251,4	204,2		
			Doorgestorte Subsidies	493,6	468,6		
			11.11.11 Partnerfinanciering	3.416,9	3.395,6		
TOTAAL	12.154,8	12.360,46	TOTAAL	12.618,7	12.547,30	-463,9	-186,8
Financiële opbrengsten	70,9	79,1	Financiële kosten	13,7	16,4	57,2	62,7
Resultaat Gewone Activiteiten						-406,7	-124,1
Uitzonderlijke opbrengsten	33,8	38,0	Uitzonderlijke kosten	39,0	14,7	-5,2	23,3
Resultaat van het boekjaar						-411,9	-100,8
			Onttrekking Subsidiefonds Leden			69,9	71,5
			Onttrekking Subsidiefonds Eigen Partners			199,7	31,9
			TOTAAL			-142,4	2,7

Beknopte Balans 11.11.11/SOS Honger op 31/12/05 (in 1000 EUR)

ACTIVA			PASSIVA		
	2005	2004		2005	2004
Vaste Activa	1.623,4	1255,7	Eigen Vermogen	6.604,9	7016,8
Immateriële vaste activa:software	52,0	42,6			
Terreinen en gebouwen	628,9	699,4	Bestemde reserves	5.186,6	5245,3
Materieel Vastliggend	15,6	16,4	Overige reserve	1.830,3	1872,3
Informatica: hardware	44,8	31,3	Resultaat van het boekjaar	-411,9	-100,8
Vaste activa in aanbouw	415,0				
Financiële vaste activa	467,1	466,1			
Viottende Activa	6.457,1	6707,4	Voorzieningen	0,0	46,7
Vorraden	177,3	172,8			
Vorderingen < 1 jaar	1.184,9	924,1	Schulden	1.475,6	899,5
Geldbeleggingen	1.308,8	690,3	Schulden > 1 jaar	1,5	1,5
Liquide middelen	3.682,9	4814,6	Schulden < 1 jaar	1.378,4	847,4
Overlopende rekeningen	103,2	105,6	Overlopende rekeningen	95,7	50,6
TOTAAL ACTIVA	8.080,5	7963,1	TOTAAL PASSIVA	8.080,5	7963,1

Noord-Zuidkoepel

Overzicht van onze leden

Niet-gouvernementele organisaties van alle strekkingen

- ATOL, Studie- en Documentatiecentrum voor Aangepaste Technologie
- Balkanactie van de Gemeenten
- Belgisch Comité voor de Hulp aan Eritrea
- Bevrijde Wereld
- Bolivia Centrum
- Broederlijk Delen
- Caritas Internationaal Hulpbetoon
- Cemuvo – Centrum voor Mondiale Vorming
- CDI/Bwamanda
- Damiaanactie
- DJAPO – Cemuvo Jongeren
- Dierenartsen zonder Grenzen
- FOS - Socialistische Solidariteit
- Horizon 2007
- Ieder voor Allen
- Intal (Geneeskunde voor de Derde Wereld, Steunfonds Derde Wereld)
- Kadervorming voor Afrikanen
- KWIA, Steungroep Inheemse Volken
- Maya Honing
- Medicus Mundi
- Memisa
- Nationaal Comité voor Onthaal van derdewereldstudenten
- Oxfam Solidariteit
- Oxfam Wereldwinkels
- PHOS, Platform Handicap en Ontwikkelingssamenwerking
- PROTOS, Projectgroep Technische Ontwikkelingssamenwerking
- Studio Globo Coördinatie
- TRIAS
- UCOS, Universitair Centrum Ontwikkelingssamenwerking
- VIC, Vlaams Internationaal Centrum

- Vlaams-Rwandese Vereniging Umubano
- VOLENS, Vrijwilligers voor het Onderwijs
- Vredeseilanden
- YWCA – Antwerpen (Young Women's Christian Association)
- Wereldmediatheek
- Wereldsolidariteit

Koepelorganisaties, vredesorganisaties, landencomités en andere Noord-Zuidorganisaties

- Basisprojecten Haïti
- BKHV, Belgisch Comité voor Hulp aan Vluchtelingen
- Coprogram
- CMI, Comité voor Missionerende Instellingen
- Nederlandstalige Vrouwenraad
- Dienst Buitenlandse Studenten en Stagiaires
- Fair Trade Organisatie
- Forum voor Vredesactie
- Gresea
- Filippijnengroepen België
- Orbi Pharma
- Pax Christi Vlaanderen
- Shramadana België
- Socialisme Zonder Grenzen
- Solidariteit om Leven
- Solidariteitsfonds
- Stichting De Nieuwe Wereld
- Trakomula
- UNATA
- Vereniging voor de Verenigde Naties
- Vlaams Guatemala Comité
- Vlaams Palestina Comité
- Vluchtelingenwerk Vlaanderen
- Vrede
- WIZA, Werkgroep Indianen Zuid-Amerika

Politieke, sociale en culturele bewegingen die de Noord-Zuid-beweging schragen

- ABVV
- ACLVB
- ACV
- Animo, jong links
- Christen-democraten voor Europa
- Christenen voor het Socialisme
- Chiro-Jeugd
- Davidsfonds
- Dosfelinstituut
- Gezinsbond
- Globelink
- Jaycees
- Jong CD&V
- Jong Groen!
- Jong VLD
- Netwerk Bewust Verbruiken
- Paul Heymansinstituut
- PREGO, jongeren met Spirit
- Sp.a-studiedienst
- VIVA - Socialistische Vrouwen Vereniging
- Vermeylenfonds
- Vlaamse Federatie van Jeugthuizen en Jongerencentra
- Vlaams Nationaal Studiecentrum
- Werkgroep Ontwikkelingssamenwerking Groen!

11.11.11 is ook lid van nationale, Europese en internationale netwerken, o.a.:

- Alterfin
- Actieplatform Palestina
- VODO, Vlaams Overleg Duurzame Ontwikkeling
- Max Havelaar
- Wereldmediahuis (MO*)
- IPS - International Pers Service

2005

CONTACT

Algemeen Secretariaat:

11.11.11 vzw

Vlasfabriekstraat 11 - 1060 Brussel

telefoon: 02 536 11 13

fax: 02 536 19 10

info@11.be

www.11.be

PROVINCIALE SECRETARIATEN

Antwerpen

Patriottenstraat 27 - 2600 Antwerpen-Berchem

telefoon: 03 281 06 62

antwerpen@11.be

Limburg

Pastorijstraat 40 bus 7 - 3530 Houthalen-Helchteren

telefoon: 011 87 14 80

limburg@11.be

Oost-Vlaanderen

Dendermondsesteenweg 205 - 9040 Gent

telefoon: 09 233 02 03

oost-vlaanderen@11.be

Vlaams-Brabant en Brussel

Vlasfabriekstraat 11 - 1060 Brussel

telefoon: 02 536 11 56

brabant@11.be

West-Vlaanderen

Noordstraat 156 - 8800 Roeselare

telefoon: 051 24 06 13

west-vlaanderen@11.be

191 landen ondertekenden de Millenniumdoelstellingen: een akkoord om tegen 2015 de armoede te halveren. Voer actie met de Vlaamse Noord-Zuidbeweging om de politici aan hun belofte te herinneren én de lat hoger te leggen. Armoede moet helemaal de wereld uit!

2015
DE MILLENNIUMDOELSTELLINGEN
DE TIJD LOOPT

V.U. Bogdan Vanden Berghe - Vlasfabriekstraat 11 1060 Brussel - Niet op de openbare weg gooien!

www.11.be